

Memòries d'un molletà

1900-2000

por Joan Solé Tura

CAPITOL I

Donant-se el cas de què vaig néixer el dia 1er. de gener del 1900, és lògic admetre que esdevenia molt petit per copsar detingudament les diverses incidències d'un poble com Mollet, una extensió de uns deu quilòmetres, s'estenia al llarg de la riba dreta del riu Besòs, des de la seva confluència amb la riera del Tenes fins poc abans de la riera de Caldes, que restava agregat al poble de Gallecs, amb algunes cases escampades pels voltants, amb una alçada sobre el nivell del mar d'uns 67 metres, una carretera de segon ordre que anava de Barcelona a Ribes i una altra de tercer ordre que anava de Mollet a Moyà, també tenia unes sis cases de menjar per tot aquell que tenia gana i diners per pagar el que costava, un cotxe diari tirat per cavalls que et portava fins a Martorelles i et tornava si no volies anar a peu, endemés de quatre mossos d'esquadra manats per un sobcaporal, un Ajuntament, dues farmàcies que feien les receptes del metge per tot aquell que es volia morir més aviat que

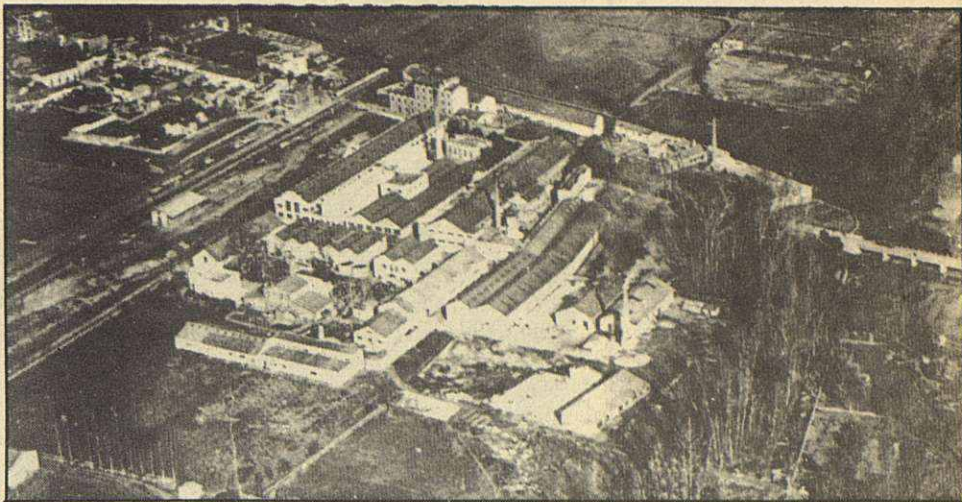
els altres, alguns cafès per jugar a les cartes i fer en-fadar a les mestresses de casa, i moltes més coses que ja anirem explicant si no em faig un embolic al llarg del manuscrit.

Del Bisbat de Barcelona, l'església Parroquial de Sant Vicenç, era sufragària de la de Santa Maria de Gallecs i també tenia una lliga de defensa de la propietat rústega que formada per setze guardes jurats, es cuidava de què tots els regadius del conven fossin perfectes. I si algú no creia, advertiment i a passar per la mola.

Però com que només tenia uns dies i és possible que em deixi alguna cosa de bon principi, tin de dir que el llenguatge dels infants té unes característiques molt especials que el fan intel·ligible el redós particular de cadascú i quant les nostres mares respectives ens portaven de visita a qualsevol altre casa del poble on també vivia un infant, era suficient una simple mirada entre nosaltres o escridassar una mica per tal de què elles es donessin

compte de què era l'hora d'alimentar-nos i així nosaltres quedàvem enterats de tot el que passava a la vila. Esdevenia un cercle ben organitzat el nostre, d'infant a infant, de mare a mare i la resta de familiar a la vegada, totes les incidències molletanes, quedaven registrades perfectament en la nostra percepció, de manera que jo recordo perfectament el que es deia arreu, o sia que aquell primer d'any feia molt de fred. Els veïns de can Colassa tenien al seu terrat uns aparells d'aquells que marquen les temperatures, els litres d'aigua que queien un dia de pluja, els vents que desmantellaven els aparells i els que no, i en fi, vosaltres ja m'enteneu...

El 1er. de gener de començament de segle a la nostra vila gaudíem d'una temperatura de dues graus baix zero a les nou del matí i de quatre sobre els zero a la sortida de missa del migdia. Per cert que el capellà que teníem aleshores, en Jaume Fàbregat i Ramon (1896-1920) va di a l'hora del sermó que li agradaria

molt sentir a dir que algunes persones ben aposentades del poble, es recordaven de les més necessitades per caure en millor gràcia de Déu. Segons sembla, la actual afirmació fou recollida pel nadó de can Pastrana, una de les famílies més necessitades de l'entorn, que va fer rodar la «bola» entre la resta d'infants, per fer entendre el cor de les persones grans i comprovar si era veritat que ell podia alimentar-se més vegades de les habituals, dones la seva mare sempre donava l'excusa de què anava mancada de llet per cau-

ses naturals de poca alimentació. Afortunadament no em podia pas queixar al respecte, doncs a casa eren pagesos i a la nostra taula del menjador mai faltava un bon porró de vi, ni a l'hora de l'esmorzar un pla de vianda amb retallors de cansalada, ni a l'hora del dinar la seva corresponent escudella amb cara d'olla, més mongetes del ganxet, i vinga cansalada viada, per sopar, de manera que la persona que n'era propensa deixava anar cada es petec durant la nit que la meua mare s'enfadava molt perquè deia, i amb

tota raó, la dona, que ja no podia dormir amb la tranquil·litat necessària i em despertava moltes vegades. I està clar, per tornar-me a dormir, em tenia d'alimentar novament, de manera que per canviar la rutina del menjar, des d'aleshores cada dijous i cada diumenge es feia arròs a la casola, que resultava un menjar menys estrident. La meua mare era molt entenimentada, puc donar-ne fe, car des de llavors tots els dijous i els diumenges a la nit, jo podia dormir millor sense els espetecs de la família.

¡compre con la cabeza...
para no ir de cabeza!

LE OBSEQUIAMOS POR LA
COMPRA DE UN COCHE
NUEVO SKODA

TALON DE
15.000
PTAS

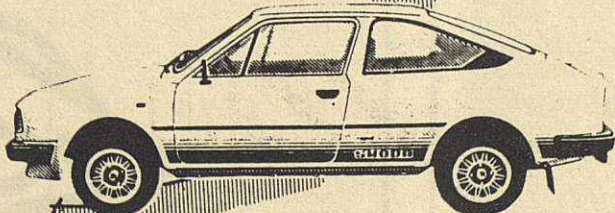
SKODA
la solución...

Mod. 130 L

840.930' - PRECIO TOTAL MATRICULADO

Coupé RAPID

946.000' - PRECIO TOTAL MATRICULADO

Mod. 130 GL

877.800' - PRECIO TOTAL MATRICULADO

Concesionarios y talleres
en toda España

vealos en **AUTOMOVILES ESCOBAR**

EXPOSICION Y VENTA: C/. Pompeu Fabra, 75 (Riera Seca). - Tel. 570 09 56

TALLER DE REPARACIONES: C/. Madrid, 36 - Tel. 593 81 52

08100 MOLLET